

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Om Ordsprog

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 75. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1817_312_3-txt-shoot-idm330/facsimile.pdf (tilgået 13. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Meget maatte jeg tage feil, om ikke selv denne korte Fremstilling skulde noksom kunne vise at Dedsprogene udgiore en af Historiens vigtigste Kilder, forsaavidt et Folks Land, Sprog og Tankemaade er Sjælen i dets Historie, som skal forklare os dets Bedrifter og Handelser. Men, hvormeget er da ikke her at giøre, for hvem som har Lykt og Kritighed til fra denne Side at fremme Menneskehedens store Ansiggende: de forbigangne Slægters og deraf Menneskets Dydning! Hvermeget maa der ikke fra denne Side giøres, førend mangt et Spørgsmaal om Folkens Slægtskab og øvrige Forhold kan bestemt og tilfredstillende afgjøres! Hvor vigtigt vilde det, f. Ex. ikke være, at have en Samling af Ny-Seelænderes Dedsprog og sammenligne dem saavel med de gamle Skrifter i det Hele, som fornemmelig med de Dedsprog fra Old-Seelænderland, vi besidde! Hvilket Udbytte kan man ei være sikker paa, ved at sammenligne de østerlandske Dedsprog, og hvilken Theolog indseer ikke, at det selv for en rigtig Bibelsfortolkning vilde være høist vigtigt, især at sammenligne de ebraiske og arabiske Dedsprog, hvorved det bedst vilde vise sig i hvilket aandigt Forhold disse Sprog staae til hinanden! Ja, seer man ikke her en Vej, hvorpaa man kan, saa at sige; afvinge selv Seelænderes og Huronerens Sprog betydningsfuld

Skrift, og at man i en saadan Dedsprogs-Mithras-tes vilde have et Landkort over Menneske-Riget, og et aandigt Slægt-Register; hvis Savn Intet videnskabeligt kan erstatte Historikeren!

Har nu dette sin Rigtighed, eller, for i en vigtig Sag at afkræfte enhver Indvending, er det kun vist, at vi i Dedsprogene have et vigtigt Bidrag til Folkens Historie, som ei uden Tab kan undværes, og som er det Vigtigste vi kan udspørge af Folk, der mangle Skrift, da er det ogsaa tilbørligt at denne Green paa Videnskabs-Træet pleies med langt anderledes Omhyggelighed, end hidtil er skeet. Det er saaledes klart, at Reisende i fjerne Lande burde giøre sig al mulig Umage for at samle en Skat i disse dybe Gruber, og det er klart, at hvert Folk, som ønsker at kende sine Fædre, maa stræbe at giøre denne Deel af deres Literatur saa fuldstændig og frugtbar som muligt. Skal dette imidlertid ske, da maa man ikke love, thi under den nærværende Støvhed indsvinder Skatten med Dagetal, og mangt et hertigt Dedsprog, som Ingen har optegnet, findes maaskee i en Dings Mund, der ved næste Lovsald tager det med sig i Graven.

Dog, til hvert Folk især maa vi for det meste overlade det, at giøre i denne Henseende saa meget eller saa lidt for sin Historie, som det har Lykt, thi

